

Ravnatelj ima riječ

Nastavna godina na izmaku u našoj je školi prošla, usudujem se reći, u ugodnom RADNOM ritmu. Najveći dio onoga što smo svi mi članovi kolektiva planirali provesti je i ostvareno. Iako se uvijek može i mora VIŠE, postignutim možemo biti zadovoljni.

Nastava je bila u potpunosti stručno zastupljena. Nadarenim učenicima iz više je područja osigurana dodatna nastava. Isto vrijedi i za učenike kojima je potrebno pohađanje dopunske nastave kako bi dodatno utvrdili usvojenost nastavnih sadržaja. Uz redovnu nastavu, uspješno je odrađen najveći dio sadržaja isplaniranih Godišnjim planom i programom i Školskim kurikulumom.

I ove smo godine imali značajnih uspjeha na natjecanjima i smotrama. Ponosimo se uspjesima iz više kategorija smotre LiDraNo, čiju smo međuopćinsku smotru Đakovštine uspješno organizirali po jedanaesti puta. Posebna su priča sportska natjecanja u kojima smo čak šest puta bili sudionici županijskih natjecanja.

Pred nama je i oproštaj s još jednom generacijom osmaša. Užitek je bio provesti s njima sve ove godine. Ističem njihovu visoku razinu lijepog ponašanja i dobrog kućnog odgoja, uza sve ostale vrline koje ih krase. Osmaši, sretno na upisima!

Ove smo godine svečano obilježili 35. rođendan naše škole. U skladu sa značajem obljetnice i program obilježavanja bio je izrazito svečan prisustvom mnogobrojnih uzvanika i nikad više naših dragih umirovljenika.

Učiteljica Boja Viljetić radi posljednje dane radnog vijeka prije zaslužene mirovine. Meni kao njezinom bivšem učenicu posebna je čast u mirovinu ispratiti osobu koja je, prije svega, bila i ostala izniman i principijelan čovjek, radnik i pedagog. Svoju će energiju od sada više moći trošiti na svoju obitelj, prvenstveno unučad čiji će broj, nadam se, ubrzo porasti. Draga učiteljice, nedostajat ćete svima!

Pred nama je početak dogradnje davno započete "Male dvorane" koja će biti u funkciji prostora za produženi boravak djece uzrasta od 1. do 4. razreda. Upravo uvođenje produženog boravka, zajedno s jednosmjenskim radom učenika razredne nastave, posebno ističem kao veliki pomak u radu škole.

Projekt e-škola je privremeno zaustavljen, ali se nadam da će zaživjeti tijekom sljedeće školske godine.

Na kraju, svim učenicima i djelatnicima škole želim miran završetak nastavne godine, ugodan odmor te izražavam nadu da ćete se puni energije i samopouzdanja vratiti obvezama koje nas čekaju u novoj školskoj godini.

Sadržaj

RAVNATELJ IMA RIJEČ	2
IMPRESSUM	3
NINO JUROŠ NA DRŽAVNOM LIDRANU	4
ČITAMO MI, U OBITELJI SVI	5
PETAŠI I ŠESTAŠI U KRAPINI	6
ARHEOLOGINJA U GOSTIMA	7
U UČIONICI PRIJE 100 GODINA	8
DAN ŠKOLE	9
SPORTSKA NATJECANJA	10-11
IZVAN RAZREDA	12
HRVATSKI SE VOLI ZNANJEM	13
KNJIŽEVNICI U ŠKOLI	14
OSMAŠI U POSJETU GRADU HEROJU	15
DAN SJEĆANJA NA ŽRTVU VUKOVARA	16
VRUTAK ZA KREATIVCE	17
VRUTAK ZA KREATIVCE	18-19
POSTER: MILENIJSKA FOTOGRAFIJA	20-23
VRUTAK ZA KREATIVCE	24-25
ZBIVANJA	26
SRETAN CVRČAK	27
NAŠI UČENICI NA NATJECANJIMA	28
POGLED IZA EKRANA	29
NAUČI DOK NAPRAVIŠ KLIK	30
SJEĆANJE	31
INTERVJU S OVISNIKOM NA LIJEČENJU	32-33
FILM: AUGUST RUSH	34-35

VRUTAK

Impressum

Vrutak • list učenika OŠ Josipa Antuna Čolnića, Đakovo
Br. 18 • šk. god. 2015./2016. • lipanj 2016.

Izdavač: OŠ Josipa Antuna Čolnića, Đakovo
Trg Nikole Šubića Zrinskog 4, 31400 Đakovo

Za izdavača: Zvonko Belvanović, ravnatelj

Glavni urednici: Ivana Vranaričić, Mario Racić
Uredništvo učenica:

Ana Delić, Ivana Mihalina, Ivana Svalina,
Jelena Barišić, Marija Zrakić, Ema Eržić,
Zdenka Babić, Antea Maričić, Nikolina Mravunac

Ilustracija naslovnice i zadnje stranice: Lana Buršić, 8.c

NOVINARSKI TIM

Nino Juroš na državnom LiDraNu u Šibeniku

"Prebacio sam šiške na desno oko i bio svoj"

Ozareno lice, izostanak treme i siguran nastup odlike su koje krase Ninu Juroša, učenika našeg 5.c razreda. On je našu školu od 4. do 6. travnja predstavljao na Državnoj smotri LiDraNo 2016. u Šibeniku, kamo se uputio u pratnji svoje mentorice učiteljice Blaženke Uzun, a nastupao je s monologom "Poljubac, i to prvi" autorice Sanje Pilić.

Nino i njegova mentorica s Državne smotre vratili su se puni prekrasnih dojmova. Promatrajući nastupe drugih učenika stekli su lijepa iskustva i upoznali mnoge prijatelje iz Lijepa Naše. Opširnije o svemu piše Nino:

Šibenik

U društvu s novim prijateljem Lovrom

Nino sa svojom mentoricom Blaženkom Uzun

Prije polaska u Šibenik nisam mogao zaspati, ali sam, unatoč tome, bio spreman za nova iskustva. Očekivao sam raj na zemlji pa putem nisam ni oka sklopio. Napokon sam dočekao i natpis "Šibenik". Došli smo u turistički kompleks pun hotela. Smješteni smo u prelijep hotel Andrija. Moj novi prijatelj zove se Lovro. Bio sam u sobi s njim i Teom. Obojica su pravi, dobri i iskreni prijatelji.

Drugi dan na red su došli nastupi. Bio sam zadnji po rasporedu i nadao sam se da će me publika dobro prihvatiti, što i jest. Bez straha sam izašao na pozornicu, prebacio šiške na desno oko i bio svoj, što i je bit monologa. Sve je prošlo dobro.

Treći (zadnji) dan smo imali okrugli stol. O mom nastupu je govorila poznata hrvatska glumica Vlasta Ramljak. Rekla je da kod mene nije našla niti jednu grešku. Sretno smo se vratili kućama, svojim u zagrljaj.

Sad kad je sve prošlo, mogu reći da sam se odlično proveo. Bilo mi je to jedno od najljepših iskustava u životu. Osim iskustava, Lidrano mi je donio i jednog teško nadmašivog prijatelja. Svim učenicima bih preporučio da budu svoji i da to ne shvate kao predstavu, nego kao nešto istinito, kao djelić svoga života. Nemojte zaboraviti da je odabir teksta nešto u čemu se ne smije pogriješiti.

Zapamtite - BUDITE SVOJII!

LiDraNo je igralište na kojemu se može igrati s vršnjacima iz drugih gradova i županija, razmjenjivati ideje, gledati jedni druge i učiti. Školsko je doba kratko, proleti u trenu, no zauvijek će ostati sjećanja i uspomene na njega.

Mario Kovač, glavni državni izbornik za LiDraNo

ČITAMO MI, U OBITELJI SVI

Ruksak pun zanimljivih knjiga među trećašima

Pišu: Ana Delić i Jelena Barišić, 8.b

Da se u našoj školi već peti put provodi državni projekt popularizacije čitanja, razvijanja čitateljskih navika i prijateljevanja s knjigom "Čitamo mi, u obitelji svi", i nije velika novost, ali je novost da je on od ove godine dio Europske kampanje za poticanje čitanja. Do toga je napretka projekt došao jer se pridružio Hrvatskom čitateljskom društvu i njihovoj kampanji "Čitaj mi!" koji su se povezali s ELINET-om, Europskom mrežom za poticanje čitanja. Time koordinira Sveučilište u Kölnu.

Nacionalni projekt "Čitamo mi, u obitelji svi" pokrenut je 2011. godine u organizaciji HMŠK (Hrvatske mreže školskih knjižničara). Ima elemente i školskog i razrednog projekta, jer obuhvaća 126 školskih knjižnica i knjižničara, 221 učitelja, oko 5.000 učenika i 20.000 njihovih članova obitelji iz cijele Hrvatske, zajednički rad učitelja i knjižničara s učenicima na promociji školske knjižnice i svladavanju tehnike čitanja kod učenika te uključuje sudjelovanje svih učenika jednog trećeg razreda u zajedničkoj aktivnosti - čitanju.

Ovaj projekt donosi knjižnu naprtnjaču s osam zanimljivih knjiga iz osam različitih područja. Neke su namijenjene djeci, neke roditeljima, a neke su za zajedničko čitanje.

Svake srijede jedno dijete dobije knjižnu naprtnjaču s knjigama, ponese ju kući, a iduće srijede vrati u školu i preda idućem učeniku.

Roditelji trebaju svaki dan barem pola sata provesti u zajedničkom čitanju po dogovoru - jedan čita, a drugi ga sluša ili svatko čita u sebi. Važno je da poslije čitanja svi porazgovaraju o pročitanome. U bilježnicu dojmova, koja je u naprtnjači, treba zapisati dojmove o pročitanome; po vlastitim željama nešto nacrtati, zalijepiti sliku ili napisati pjesmu.

Kada dijete vraća knjižnu naprtnjaču u školu, u nekoliko minuta drugima prepriča sve lijepo i zanimljivo što mu se dogodilo tijekom proteklih nekoliko dana kad su u njegovoj obitelji svi članovi čitali. Izborom različitih knjiga u naprtnjači skreće se pozornost učenicima i roditeljima da se u školskoj knjižnici nalazi mnoštvo knjiga iz različitih područja, a ne samo lektire.

Knjižničari i učitelji u projektu pripremaju i vode projekt, nabavljaju sredstva za knjige, naručuju knjige i sav potreban materijal, daju i primaju naprtnjaču, potiču dijeljenje dojmova nakon čitanja te vrjednuju projekt. Učitelj pojedinog razreda sudjeluje s knjižničarkama, zajedno predstavljaju projekt roditeljima, pomažu u objašnjavanju pravila, ustupa vrijeme za čitanje dojmova i pomaže knjižničarki pri odabiru najljepšeg dojma.

Tako zajedno pomažu razvijanju tehnike čitanja, isticanju važnosti čitanja, posebice u obiteljskom okruženju, a nekim naslovima privlače djecu kao buduće velike čitače.

Roditeljima se skreće pozornost na činjenicu koliko je vrijedno i nezamjenjivo da tijekom svih nižih razreda budu uzor svojoj djeci u čitanju, umjesto da ih tjeraju na čitanje.

"Zaboraviš li tri dana uzeti knjigu u ruke, tvoje će riječi izgubiti ljepotu."

(kineska poslovice)

Petaši i šestaši s neandertalcima u Krapini

Unatoč hladnom i kišnom vremenu, učenici 5. i 6. razreda posjetili su 28. travnja Muzej krapinskih neandertalaca u Krapini i Botanički vrt u Zagrebu. Nakon ugodne vožnje do Hrvatskog zagorja, posjetili smo jedan od najzanimljivijih hrvatskih muzeja - Muzej krapinskih neandertalaca. Uz stručno i zanimljivo vodstvo, nekoliko milijardi godina Zemljine prošlosti i ljudske evolucije, vrijeme je brzo proletjelo. Nakon ručka smo krenuli u Zagreb, točnije u Botanički vrt PMF-a. Nažalost, vremenske prilike bile su primjerenije studenom nego kraju travnja. Obilazak vrta bio je zanimljiv, ali i vlažan i kratak. Vremenske neprilike nisu nas spriječile da povratak kući prođe u veselom ozračju. Pojedini učenici, na (ne)sreću svih nas, pokazali su svoje pjevačke sposobnosti i napravili prve korake u komičarskoj karijeri.

Bio je to lijep izlet na kojem smo puno naučili, puno se zabavili i malo umorili, a razrednice i razrednici bili su ponosni na svoje učenike koji su se znali ponašati u svim situacijama.

Arheologinja u gostima

Učenci petih razreda doživjeli su zanimljivi svijet arheologije kroz predavanje koje je 23. veljače održano u učionici tehničke kulture.

Kornelija Minichreiter, arheologinja s Instituta za arheologiju u Zagrebu, održala je predavanje o zanimljivom lokalitetu Beketinci - Bentež. Institut za arheologiju iz Zagreba proveo je velika zaštitna arheološka istraživanja prapovijesnog, ranoga i kasnosrednjovjekovnoga lokaliteta na zemljištu Bentež kod sela Beketinaca, na trasi međunarodne autoceste Budimpešta-Ploče, dionica Osijek-Đakovo.

Tijekom radova koji su trajali od jeseni 2007. do ljeta 2008. istraženo je 60.300 m² ukupne površine. Naša gošća upoznala nas je s najzanimljivijim otkrićima, s problemima na terenu, ali najviše s ljepotom njenog poziva.

U učionici prije 100 godina

Kako je bilo biti učenik u 19. i 20. stoljeću uvjerali su se naši učenici posjetivši Muzej Đakovštine. Ondje je upriličena vrlo zanimljiva izložba o nastavnim sredstvima i pomagalicama koja su korištena u školama prije stotinjak ili više godina. Riječ je o izložbi naslova Nastavna sredstva i pomagala u privatnim školama Milosrdnih sestara sv. Križa.

Upravo su sestre ostavile neizbrisiv trag u odgojno-obrazovnom radu, na samo u Đakovu, nego i u drugim mjestima. U Đakovo su došle 1868. godine na poziv biskupa Josipa Jurja Strossmayera, gdje su sve do 1945. aktivno sudjelovale u odgoju i obrazovanju đakovačke djece. Učenicima je bilo jako zanimljivo usporediti nastavna sredstva i pomagala koja su koristili učitelji prije stotinjak godina s onima u današnjim suvremenim školama.

Dan škole

U petak 13. svibnja obilježili smo Dan škole. Ovaj je bio posebno vrijedan jer smo obilježili 35 godina postojanja naše škole.

U uvodnom dijelu smo imali priliku pogledati kratku prezentaciju o povijesti naše škole, a zatim je na oduševljenje svih prisutnih naša bivša učenica, a danas poznata akademska glazbenica, Zrinka Posavec otpjevala hrvatsku himnu.

Ravnatelj škole Zvonko Belvanović je pozdravio sve prisutne te istaknuo kako je i ove godine naša škola postigla mnoge zapažene rezultate, a dio njih se mogao vidjeti i u bogatom glazbeno-scenskom programu u kojem su sudjelovali školski zbor, dramska skupina, mladi glazbenici, recitatori, ritmička skupina te drugi.

Najboljim učenicima uručio je pohvale i nagrade za odličan uspjeh i uzorno vladanje te ostalim učenicima za zapažene rezultate na državnim te županijskim natjecanjima i smotrama.

Sportska natjecanja

Rođendan Josipa Antuna Čolnića po kojemu naša škola nosi ime, 11. ožujka, posvetili smo najmlađima, učenicima razredne nastave. Obilježili smo ga sportskim danom u kojem su sudjelovala djeca razredne nastave zajedno sa svojim učiteljicama i trenericama.

Natjecali su se u tri sporta: mini odbojka, nogomet i graničar. U mini odbojki pobijedile su učenice 4.b razreda, drugo mjesto su zauzele učenice 4.c, a treće mjesto su zauzele učenice 4.a. U graničaru su se natjecali treći i četvrti razredi, a pobijedio je četvrti razred. U nogometu su se natjecali dječaci.

Nogometni semafor:

- 1. razred - 2. razred 0:5
- 3. razred - 4. razred 1:3
- 2. razred - 3. razred 0:3

Učenici predmetne nastave imali su skraćene sate, sudjelovali su u kvizu "Tko je pravi Čolnićevac", a imali su i važnu ulogu u bodrenju učenika razredne nastave.

Dan otvorenih vrata

U četvrtak 7. siječnja u našoj je školi bio Dan otvorenih vrata. Održane su razne radionice i aktivnosti. Nabrojimo samo najposjećenije radionice: Zimska kreativna radionica - voditeljice Blaža Uzun i Zorica Bagarić Šušak, Plesna radionica - voditeljice Snježana Ostheimer i Mirjana Čurčić, Dječje tradicionalno stvaralaštvo - voditeljice Maja Nikačević i Nikolina Stilinović, Hrvatski znakovni jezik - voditeljice Ivanka Vukojević i Tomislava Delić, Elementi nogometne igre - voditelj Alen Rajzl te Modna revija - voditeljica Ines Rebac Knezović.

Naravno, veliku pomoć našim voditeljima i učenicima dali su pedagoginja i ravnatelj. Svi učenici koji su sudjelovali u radionicama dobro su se zabavili te zadovoljni otišli svojim kućama. Nadamo se kako će ovaj događaj postati tradicija i da će se održavati svake godine.

izvan razreda

Dan ružičastih majica

U predstavi Dramskog studija za srednjoškolce u organizaciji Dječjeg kazališta Branka Mihaljevića iz Osijeka, koju su učenici sedmih i osmih razreda gledali u Centru za kulturu 24. veljače povodom Dana ružičastih majica, problematizirana je borba protiv nasilja u školi, na internetu, igralištu itd. Predstava "Tko ti je kriv!" dio je programa prevencije vršnjačkog nasilja.

U šetnji gradom i posjetu vojarni Dračice

Dan grada prilika je za bolje upoznavanje malenih stanovnika s ustanovama koje djeluju u njihovome gradu. Tako su 6. svibnja i naši mali učenici obilježili Dan grada.

Jedni su obišli kulturno-povijesne spomenike našega grada te tako bolje upoznali znamenitosti Đakova. Vrhunac je bio odlazak na Državnu ergelu gdje su gledali konjičku predstavu uz glazbu. Naravno, učenici su bili oduševljeni, kako ljepotom našega grada, tako i ljepotom i dresurom prekrasnih lipicanaca. Drugi su posjetili vojarnu Dračice i ondje razgledali naoružanje, tehniku i opremu koju koriste Oružane snage Republike Hrvatske. Učenici su tako usvojili nova znanja, ali i razvijali osjećaj pripadnosti svome gradu i domovini.

Najveći Veliki odmor

Povodom Svjetskog dana djece 20 studenog, Društvo "Naša djeca" grada Đakova pripremilo je program "Veliki odmor". Vrtičarci DV Đakovo i školarci nižih razreda triju đakovačkih osnovnih škola na Velikom su odmoru pjevali, plesali, glumili i zabavljali se, a pridružio im se i mali zbor OŠ Satnica Đakovačka.

Prenoseći poruke o prijateljstvu, neruganju, toleranciji, pa čak i zdravoj hrani, pozornicom je prošlo 200-tinjak mališana. Glazbeno-scenski program održan je u dupkom punoj dvorani Centra za kulturu. Našu su školu predstavljali mali zborashi pjesmom Pašticerka i lutkari igrokazom Zdrava hrana. Na gitari ih je pratila učiteljica Kristina Karajko, a njihovu su izvedbu zaokružili zborashi pjesmom Kruh naš. Mali zbor uvježbala je učiteljica Željka Goluža Gregačević.

izvan razreda

Prvi put na sajmu poljoprivrede, obrtništva i gospodarstva

Susresti uživo konje i male životinje bila je velika radost za naše školarce, koji su 8. travnja posjetili Sajam poljoprivrede, obrtništva i gospodarstva Đakovo Expo u Piškorevcima. Učenici prvih i drugih razreda, u pratnji svojih učiteljica, s velikim su zanimanjem obišli sajmište, na kojem se okupilo više od stotinu izlagača. Ondje su susretali svoje male sugrađane, vrtičarce i učenike drugih škola.

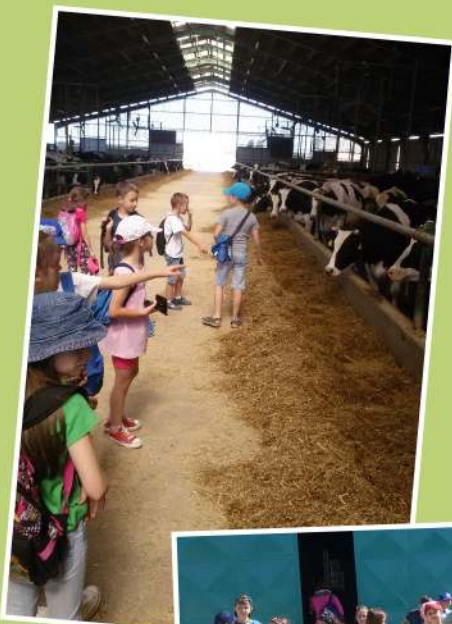

Sajam je vrvio dječicom koja su imala priliku vidjeti i razne rukotvorine, puno vrsta cvijeća, poljoprivredne strojeve i još mnogo toga za što su u svome gradskom odrastanju uskraćeni. Neki su se čak uspjeli i popeti na konja. Prijevoz našim učenicima organizirala je đakovačka komunalna tvrtka Univerzal. Posjet Sajmu bio je nezaboravno iskustvo prilikom kojeg su naučili nešto novo i lijepo se zabavili, a svatko je dobio na poklon balon.

U Širokom Polju, na poljoprivrednom imanju i farmi

Učenici i učiteljica drugog razreda naše područne škole u Širokom Polju 31. svibnja bili su domaćini drugim razredima matične škole i iz Kuševca te su za njih organizirali druženje. Započeli su obilazak u parku, na središnjem trgu u Širokom Polju, gdje su širokopoljčani upoznali ostale učenike s poviješću svoga sela. Druženje se nastavilo na poljoprivrednom imanju, na kojem se uzgaja kamilica gdje ih je domaćin, gospodin Josip, upoznao s procesom proizvodnje kamilice, a potom su se uputili na farmu obitelji Tokić gdje su djeca imala prilike vidjeti kako izgleda farma krava, ali i mnoge druge životinje koje na toj farmi žive.

Nakon razgledavanja, uputili su se prema školi u Širokom Polju gdje su se okrijepili i nastavili družiti u veselom tonu, a možemo se pohvaliti i da su se rodila neka nova prijateljstva.

Hrvatski se voli znanjem

Pravopisni odredi osmaša u akciji

Pod mentorstvom profesorica Boje Perić i Đurđice Tolušić osmaši su promišljali i upoznavali se s tekstovima o domovini, njezinoj slavnoj prošlosti, Domovinske ratu, slobodi, hrvatskome jeziku i saznali zbog čega je hrvatski jezik važan i zašto ga trebamo njegovati i učiti.

Osnovani smo pravopisne odrede čiji je zadatak fotografiranje javnih natpisa radi ispravljanja pogrešnih. Potrebno je bilo fotografirati pogrešan natpis, opisati pogrešku, ispraviti je i dokumentirati mjesto na kojemu je pogreška pronađena. Snimljene fotografije složili smo na plakate ili u prezentaciju.

Najčešće greške i pravilni primjeri

đubar - **gnojivo** piđama - **pidžama** diječije - **dječje** sendvič- **sendvič**
cjena - **cijena** cijenik - **cjenik** čevapi - **ćevapi** radno vrijeme - **radno vrijeme**

Rječnik lokalizama šestih razreda

komšija - susjed
peškir - ručnik
terna - pećnica
šlafruk - kućna haljina
šporet-štednjak

Za razliku od osmih, učenici šestih razreda imali su zadatak u ožujku napraviti rječnik sastavljen od riječi karakterističnih za naš zavičaj - Rječnik lokalizama. Prvo su trebali zapisati lokalizam, a zatim riječ na standardnom jeziku. Svaki je učenik trebao zapisati deset riječi i zapisati ih na papir manjih dimenzija kako bi ih bilo lakše slagati po abecednom redu. Profesorica Perić riječi je lektorirala, a zatim su ih učenici ispisali na računalu. Rječnik je dobio i zanimljivu naslovnicu oslikanu rukom.

badava- besplatno
bašča - vrt
birtija - gostionica
čošak - ugao
ćuko - pas
dida - djed
di - gdje
ekser- čavao
fruštuk - doručak
veš mašina - perilica rublja

Književnici u školi

Hrvoje Miletić

Spoj prošlosti i sadašnjosti, uz dozu smijeha i tuge, donijelo je u našu školu 14. prosinca večernje druženje s književnikom. Posjetio nas je lokalni pisac i đakovački nostalgičar, kako sam sebe naziva, Hrvoje Miletić, predstavivši svoj **DJ-spomenar** - zbirku od devet priča o odrastanju, podrijetlu i sazrijevanju. Podijelio je s nama svoje intimne priče, dočarao nam likove iz susjedstva, junake i antijunake našeg malog mjesta, svoje podrijetlo i prilike ondašnjeg Đakova.

Moderator predstavljanja bio je Ivan Kunštić, uz učenike Gimnazije A. G. Matoša Anamariju Burilo i Antu Miličevića. Anamarija je čitala ulomke iz knjige, a Ante je na akustičnoj gitari izveo nekoliko pjesama iz autorova doba.

Na predstavljanju su bili prisutni učenici osmih razreda, učitelji i još nekoliko zaljubljenika u dobru knjigu. Miletićeva je knjiga, zapravo, fotomonografija, ima puno starih fotografija Đakova, starijih i od 150 godina, odnosno "jedan kulturološki presjek, povijesni pregled svega što se ovdje događalo", istaknuo je autor.

Marija Zrakić

Zdravko Carević

Glavni razlog dolaska đakovačkog autora i pjesnika Zdravka Carevića Cara u našu školu 1. lipnja bilo je predstavljanje njegove prve knjige "Ovim su šorom prolazili svati", koja prati ratne teme s početka 90-ih.

Poveznica je u učenicima osmih razreda koji uče o Domovinskom ratu. Najbolji način da još više upoznaju ovo važno razdoblje hrvatske povijesti je razgovor s izravnim sudionikom tih događanja. Zdravko Carević je kao pripadnik 3. gardijske brigade Kune sa svojim suborcima sudjelovao u borbama u Istočnoj Slavoniji, a kasnije i u Bosanskoj Posavini, gdje je teško ranjen u srpnju 1992. godine. U svojoj je knjizi na zanimljiv način opisao ta teška vremena kada su mu na rukama umirali suborci i kada je i sam bio ranjen, ali i o radosnim događajima kao što je vjenčanje i rođenje djeteta.

Naravno, nekoliko učenika je čitalo zanimljive ulomke iz knjige, pogledali smo i spot "Stari moj", čiji je autor teksta upravo Zdravko, a posebni ugođaj dali su naši tamburaši koji su samo za ovu prigodu uvježbali i izveli skladbu "Ovim su šorom prolazili svati".

Osmaši u posjetu Gradu heroju

Napisale: Jelena Barišić i Ana Delić

I ove godine učenici osmih razreda naše škole sudjelovali su u projektu Posjeta osmih razreda Vukovaru u organizaciji Javne ustanove Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar.

U Vukovar je išlo 83 učenika iz sva četiri osma razreda, a u pratnji učenika bili su razrednici Vesna Čališ, Igor Kopic, Ivanka Vukojević, Judi Makonen Rajnović te učitelj povijesti Mario Racić. Posjet je trajao 9. i 10. studenog 2015. godine.

Projekt se sastoji od dvodnevog posjeta Vukovaru za sve učenike osmih razreda uz financijsku potporu JU Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar te je tako učenicima osiguran prijevoz, smještaj (u Hostelu Zagreb u Borovu Naselju), prehrana i edukacija potpuno besplatno.

U vukovarskoj bolnici

Na Ovčari

Učenici su u dvodnevnom posjetu poslušali nekoliko zanimljivih predavanja na temu Domovinskog rata, Bitke za Vukovar i Škole mira te pogledali dokumentarni film na temu Domovinski rat. Imali su priliku posjetiti lokacije vezane uz ovu temu kao što su Mjesto sjećanja - Vukovarska bolnica 1991., Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata, Spomen dom Ovčara, Trpinjsku cestu, Spomen dom hrvatskih branitelja, Kukuruzni put, Križ na Dunavu... Osim tema vezanih uz Domovinski rat, posjetili su još neke znamenitosti Vukovara kao što je obnovljeni Gradski muzej Vukovar te novoizgrađeni Muzej Vučedolske kulture, jedinstven u cijeloj Europi. Uz puno edukativnih sadržaja učenici su imali prigodu i zabaviti se uz ples i glazbu u disku ili uz ugodnu šetnju gradom. Naši učenici su stekli i nova prijateljstva jer su u isto vrijeme u hostelu i gradu boravili učenici osnovnih škola iz Šibenika i Siska.

Groblje tenkova na Trpinjskoj cesti

Za kraj su učenici sve tri škole sudjelovali u Kvizu znanja kojim se nastojalo provjeriti što su sve učenici saznali tijekom dva dana boravka u Vukovaru. Našu školu predstavljali su Davor Vidović iz 8. C razreda te Ivan Benaković iz 8. A razreda. Kao i prošle godine, naša škola je pokazala najbolje znanje te smo zauzeli prvo mjesto ispred učenika iz Šibenika i Siska.

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara

Dana 18. studenog u 16 sati ispred naše škole održali smo kratki program kojim smo obilježili Dan sjećanja na žrtvu Vukovara.

U obilježavanje 24. obljetnice vukovarske tragedije bili su uključeni svi djelatnici i učenici škole, ali i veliki broj roditelja. Program je počeo zvukom sirene koja označava opću opasnost i trajao je 90 sekundi. Nakon njega uslijedili su zvuci granata, bombi, rušenja... Svima nama bilo je čudno i teško to slušati. Međutim, građani Vukovara ne samo da su to slušali, nego su to i proživljavali...ali ne 90 sekundi, nego 90 dana... Nažalost, nakon 90 dana nadljudskog otpora Vukovar je okupiran. Dogodilo se to na današnji dan 18. studenog 1991. godine. Danas smo se ovim skupom prisjetili tog događaja i odali počast našem gradu heroja.

Nakon toga učenica Zdenka Babić pročitala je uvodni tekst o okupaciji Vukovara, a David Šimić nešto što mnoge mlade generacije ne znaju. Veliku pomoć prognanicima za vrijeme Domovinskog rata, a pogotovo Vukovarcima, pružila je i naša mjesna zajednica te naša škola i njeni djelatnici. Od kraja 10. mjeseca pa nakon okupacije Vukovara kroz našu nastavno-sportsku dvoranu prošlo je oko 3 000 do 4 000 prognanika. Njima su naši sumještani i djelatnici škole pružili osnovnu pomoć dijeleći im sendviče, sok, čaj, odjeću i obuču te nužnu medicinsku pomoć. Tim činom smo barem malo tim ljudima pružili utjehu u teškim trenutcima, ali zauvijek ostali u njihovim srcima.

Cijelo vrijeme prostorom je dominiralo veliko platno koje je oslikala likovna skupina, a simbolizira stradanje Vukovara. U program su bili uključeni naši mladi tamburaši i zbor te su zajedno izveli dvije pjesme. Zatim su učenici osmih razreda koji su nedavno posjetili Vukovar čitali svoje sastave o dojmovima koje su doživjeli prilikom posjeta. Sastave su čitali Ana Ilakovac, Anja Jurić te Ivona Perko. Mislav Kapetan prekrasno je pročitao tekst Siniše Glavaševića Priča o gradu. Nekoliko vlastitih pjesama pročitali su učenici Petra Mikić, Tanja Karoli, Ivona Fogadić te Mislav Baraban.

Na kraju je ravnatelj pozdravio sve prisutne i zamolio župnika Josipa Ivešića da povede molitvu u čast svih koji su se žrtvovali za Vukovar i slobodnu Hrvatsku. Nakon toga uslijedilo je paljenje lampiona.

Vratak za

Andrej Zmaić, 2.b

VRATA SMIJEHA
Iva Perić, 5.a

Voliš li se smijati često
vrata smijeha za tebe
su pravo mjesto.

Iza tih vrata smijeh se krije,
tamo nitko tužan nije.

Tamo svatko novi vic sprema.
Tamo ni trunka tuge nema.

Osmijehom dušu griješ,
najljepše je kad se smiješ.

Vrata su smijeha najljepša vrata.
Povedi sa sobom sestru i brata!

Mia Čotić, 2.a

ZIMA U MOJOJ ULICI

Lana Mikešić, 3.a

U moju ulicu došla je zima. Promatrala sam ju kroz prozor moje tople kuće i odlučila krenuti u šetnju. Puhao je vjetar, bilo je vedro i sunčano.

Parkovi su puni zelene trave, jer zima nije hladna. Ljudi izlaze iz kuća i pozdravljaju sunce. Sunce grije ozeblo drveće. Rijetko koja ptičica živne i zacvrkuće parkom. Sve je mirno i tiho. Pokoji listić je provirio iz pupića. Ulica izgleda predivno jer su izvirili cvjetiči jaglaca. Poneka proljetnica nikne iz trave i sluša vjetar što vijori.

Tako zima dolazi i odlazi iz moje ulice.

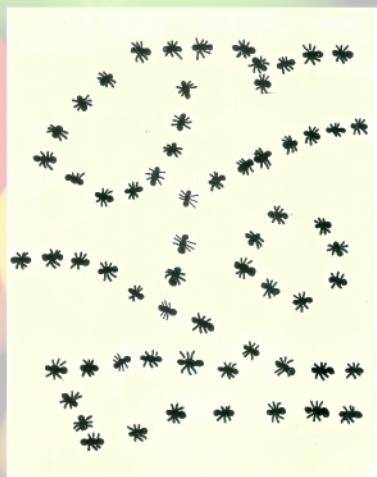

Tea Zrinušić, 1.b

SAJAM U PIŠKOREVCIMA

Ivan Ivkić, 2.a

Ispred škole je čekao autobus da nas vozi na sajam u Piškorevce. U autobusu je bilo zabavno. Pričali smo i gledali kroz prozor. Kad smo došli na sajam, iznenadio sam se čega sve tamo ima. Bio je veliki šator i puno malih kućica. Vidio sam konje, papige i kokoši. Bilo je i raznih slatkiša, vidio sam vatrogasna i policijska kola, traktore... Na kraju nam je bilo hladno i padala je kiša. Kad se autobus pojavio, bili smo sretni.

Lana Vukić, 1.a

Gabrijela Pitinac, 1.k

Kreativce

Antonia Pezer, 6.b

MONOLOG SREĆE

Chiara Mikić 4.c

Dobar dan! Ja sam mala Slatka srećica. Volim se igrati s djecom, a i sa starijima. Djeca su mi jako slatka i umiljata, a stariji su pomalo smiješni. Dolazim iz Hrvatske, iz malog mjesta, ali i jako lijepog, Đakova. Imam 11 godina. Radim u školi već 10. godinu. Obilazim sve škole i sve razrede i uvijek su nasmijani i sretni, ha-ha-ha zbog mene. Da se više ne hvalim pođimo mi na glavni dio. Mene čini sretnom kad ja druge usrećujem i kad se sva djeca svijeta smiju. Čula sam od puno djece da njih usrećuje kad im ja donosim sreću u obitelj, školu, vrtić, prijateljstvo i još puno toga. Pa ja, kad donosim sreću drugima, osjećam se sretno jer sam barem nekome pomogla. I zato djeco, ako imate viška sreće, dajte onome tko je nema ni mrvicu!

Marija Lukić, 4.c

Nika Tirić, 4.c

Emma Eržić, 8.š

DOBAR ČOVJEK

Lovro Gregačević, 7.c

Želim zlatom prekriveni dom,
Želim da nestanu oni što mi pamet sole.
Želim da baš uvijek sve je po mom,
Ali najprije želim da me drugi vole.

Želim putovati u privatnom avionu,
Kroz guste oblake iznad duge.
Želim biti u najskupljem pansionu,
Ali najprije želim voljeti druge.

Trudim se biti bolji i draži.
Ne ide najbolje, svi mi kažu.
Trudim se prikriti grijeha i laži,
Ali shvatim da i drugi meni lažu.

Trudim se biti hrabar, pokazati zube.
Ne ide najbolje, nada mi vene.
Trudim se prikriti riječi grube,
Ali shvatim da i drugi vrijeđaju mene.

Trudim se biti čovjek bez mane.
Ne ide najbolje, ali vjera me štiti.
Trudim se barem prikriti rane.
Dobar čovjek, je li lako biti?

Lana Kočiš, 6.b

Milenijska fotografija učenika OŠ Josipa Antuna Čolnića Đakovo

Vrtačak za

DJEVOJČICA I KONJ
Petra Kočiš, 2.b

Jedna je djevojčica stalno molila mamu i tatu: - Ja želim konja! Njima je to dosadilo pa su rekli: - Nemoj više gnjaviti! Ona je prestala. Mama i tata su joj rekli da će dobiti konja samo ako dobije u školi tri petice. Djevojčica je poslušala, učila i otišla u školu. Kada se vratila, rekla je mami: - Mama, mama, dobila sam pet! Djevojčica je opet dobila pet i to dva puta. Sljedeći dan mama i tata otišli su joj kupiti konja. Dobila je bijelog konja. Igrali su se i skakali prepone. Kada je djevojčica narasla, bila je prava jahačica. Nastupala je na predstavama. Svi su bili zadovoljni i sretni.

Sutra su ju mama i tata povelj na poljanu. Konj nije htio skakati prepone. Samo je stajao i jeo travu. Djevojčica je rekla: - Hajde skoči! Ali on nije htio. Odveli su ga kod veterinara. Veterinar je rekao da mu nije ništa. Djevojčica se odmah umirila. Nakon veterinara otišli su kući. Zaspao je u štali. Ujutro se probudio i bio je jako dobro raspoložen. On i djevojčica su se igrali do mraka. Njih dvoje bili su sretni i veseli još dugo, dugo.

Lovro Čališ, 2.a

NAPAO ME VAZDAN KASNEK
Iva Perić, 5.a

Jednog proljetnog jutra, kada sam trebala ići u školu, napalo me čudovište Vazdan Kasnek. To je čudovište kašnjenja. Kada sam konačno krenula, pogledala sam na sat. Bilo je osam sati. Požurila sam se u školu. Stigla sam u pola prvoga sata. Učiteljica me upitala: - Iva, gdje si do sada? Odgovorila sam joj: - Napao me Vazdan Kasnek.

Svi su se opalili smijati, ali je to bila istina. Sutra će me valjda napustiti, ali sam za svaki slučaj budilicu navila trideset minuta unaprijed. Samo za svaki slučaj!

Patricia Ivkić, 5.a

MOJA ULICA
Lea Tot, 1.c

Moja ulica mala je i ja volim svoju ulicu, u njoj skačem, pravim zvijezdu i špagu. Volim se rolatii voziti bicikl. Volim se ljuljati spuštati na tobogan. A najviše volim moje susjede i prijatelje koji su uvijek veseli i spremni na pomoć i šalu.

Katarina Petričević, 4.b

Kreativce

MOJ ZAVIČAJ

Lana Đumić, 2.a

Moj zavičaj je jako lijep. On je nizinski i brežuljkast. Pun je zlatnih žitnih polja i zelenih vinograda, gustih šuma, rijeka i jezera. Tu žive vrijedni ljudi. Najviše volim svoj zavičaj ljeti jer mogu ići na izlete u prirodu i tamo se igrati i zabavljati.

Barbara Pavić, 6.b

MATEMATIČKA PRIČA

Ana Čurić, 2.b

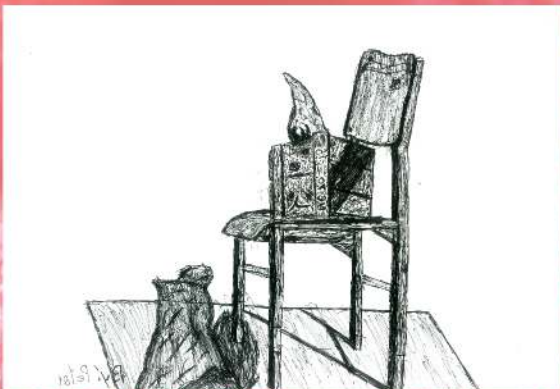
Anja ponovo ima problem. Prije je imala problem s danima u tjednu, a sada je problem matematika ili bolje rečeno množenje. Nema lakše stvari od množenja, ali Anji je to teško. Vidjet ćemo kako će završiti.

Anja je bila najbolja učenica u razredu pa i najbolja od drugih razreda. Bila je ponosna na to. No, kako je u matematici jedno gradivo trajalo jako dugo, učiteljica je odlučila učenike naučiti nešto novo. A to novo je bilo, množenje. Toga dana kada su učili množenje, Anja je mislila da je množenje isto kao i zbrajanje pa nije pazila na satu. Učiteljica ju je pozvala pred ploču. Krivo je izračunala zadatak. Učiteljica je bila jako razočarana zato što je Anja bila najpametnija u razredu i uvijek je sve znala. Samo ovo, nije znala. Učiteljica joj je objašnjavala kako se množi, ali Anja je stalno nešto drugo mislila pa joj je učiteljica rekla kada je gradivo lagano da ga je lagano naučiti, a kada je gradivo teško da ga je teže naučiti pa u ispitima dobije lošu ocjenu. Anja to nije očekivala. Kada je došla kući, nije bila sretna kao što bude inače. Nije željela reći što se dogodilo, ali je njena mama primijetila da nije sretna kao obično pa ju je pitala što je bilo. Anja joj je rekla, a mama je odlučila pomoći joj. Pitala ju je koliko je dva puta tri, a Anja je odgovorila pet. Mama je rekla da to nije zbrajanje, nego množenje.

Sutra je Anja pitala učiteljicu, može li ostati na dopunskoj. Učiteljica je rekla da može, ali da joj dopunska neće pomoći ne bude li više pazila na satu. Prošlo je puno dana, a Anja nije naučila množiti. Mama je pokušala sve da to Anja nauči. Išla je pitati učiteljicu zašto se Anja ne može koncentrirati. Učiteljica joj je rekla da Anja stalno o nečemu razmišlja. Mama se čudila i mislila kako će to riješiti. Onda je pitala Anja što ona misli. O čemu razmišlja? No, Anja je rekla da misli o gradivu. Mama se čudila pa joj je rekla da nastavi učiti, a da izbaci svoje misli iz glave. Anja je poslušala mamin savjet. Kada je sutra došla u školu, učiteljica ju je pitala množenje. Anja je sve jako dobro znala. I tako je Anja naučila množiti.

Marko Žeravica, 1.c

Petar Mitrović, 7.r

MOJ BICIKL

Ivana Kovač, 2.a

Moj bicikl je crvene, crne i bijele boje. On ima brzine od 1 do 6 i meni je jako lijep. Obožavam se voziti s njim. Meni nije ni veliki ni mali. Jedva čekam da se sa svojim prijateljima vozim na biciklu.

Lana Vukić, 1.a

Vrtačak za

Josip Mesić, 1.k

NEOSTVARIVE ŽELJE

Laura Klajn, 2.b

Kamo ste otišli na izlet, strašni lave?
Pokraj mosta, rijeke Drave.
Tko vas je na izletu pratio?
Tigar, i zamislite cijelim je putem
repom mlatio.
Zeko, što si ti noćas sanjao?
Da sam cijelu noć lovce ganjao.
Pužu, što si ti noćas snivao?
Da sam se cijelu noć sa zekom
utrkiavao.

Sarah Sučić, 1.a

PJESMA O HRASTU

Ana Sučić, 4.a

Djeca me vole jako
i ispod moje krošnje
skrio bi se svako!

Ptičice i vjeverice
prijateljice su moje,
pričamo viceve i
dok zvona zvone!

Najviše volim
s prijateljima biti
i svoju sreću
s njima skriti!

Za mene je
pravi raj,
kada pjesmi dođe kraj!!!

Ivan Džambić, 4.š

Matej Vučković, 7.b

SMIJEHOM SAM POBIJEDILA TUGU

Marija Lukić 4.c

Jednog dana kad sam se vratila iz škole, otišla sam u svoju sobu i vidjela veliki nered. Bila sam jako ljuta na svoju sestru jer nije pospremila sobu, a obećala je da će soba biti čista kad se ja vratim iz škole. Mama joj je rekla da pospremi sobu i ona naravno nije htjela jer je tvrdila da nije ona napravila nered. I naravno kao što uvijek bude ja sam morala pospremiti sobu. Jako sam bila ljuta na nju. No malo kasnije ona mi je došla i rekla da joj oprostim i da me jako voli te se počela smijati tako smiješno da sam joj odmah oprostila i počela se smijati s njom. Tako sam smijehom pobijedila ljutnju.

Lucija Petričević, 2.b

Kreativce

Rahela Šimičić, 8.š

ASTRONAUT

Lovro Gregačević, 7.c

Želio bih otići nekamo daleko, daleko od ovog okrutnog svijeta, negdje gdje su astronauti i gdje nema gravitacije...

Otkrio bih svoju zvijezdu kojoj bih dao ime, kretao bih se polako kroz svemir uvijek gledajući u beskonačnost. Odletio bih od svih briga i smiren letio u tišini, a sunce bi me grijalo i davalo mi snagu da mogu ići dalje. Istraživao bih i otkrivao nova mjesta, napokon bih osjetio kako je to kada vrijeme stane i kako, sve što mi je stvaralo prepreke na životnom putu, odjednom nestaje. Pronalazio bih nova mračna i svijetla mjesta.

Želio bih se bar na trenutak sakriti u svemiru... Otkrio bih vlastiti planet na kojem bi sve bilo savršeno. I ljudi, i biljke, i zvijeri i gradovi. Štitio bih ga od svih meteora, potresa i poplava. Pobrinuo bih se da priroda bude sve čišća i ljepša kako bismo zauvijek ostali zdravi.

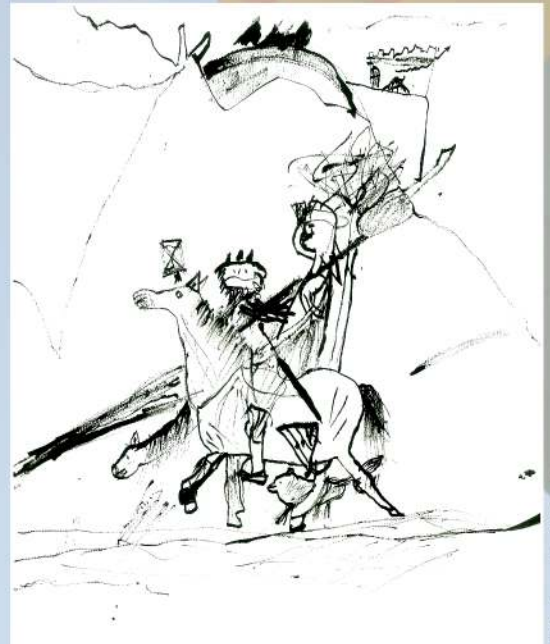
Želim se maknuti od ovih loših i dvoličnih ljudi. Želim otići u svemir gdje nema ni zla nikrivnje. Tamo bih brinuo da se zvjezdana svjetlost nikada ne ugasi, da zvijezde uvijek sjaje miljama daleko kako bi se svi mogli diviti njihovoj ljepoti. Svakoga bih dana poslao barem mali tračak sunčeve svjetlosti na svoj planet da ugrije dobre i marljive ljude.

Čuvao bih tamo sve tajne svijeta, a sve brige i predrasude, koje su me kroz život mučile, bacio bih u crnu rupu da nestanu zauvijek. Stvorio bih novi život, novi planet, ili barem novu priliku.

MOJ DJED

Niko Jaman, 2.b

Sada ću vam predstaviti svoga djeda. Moj djed se zove Zdravko i ima smeđe oči i sijedu kosu. On ima 60 godina. Moj djed voli prirodu. Često s prijateljima ide na jezero. On voli šetati šumom i osluškivati razne zvukove. Ponekad se vozi čamcem kroz jezero. Ali najviše od svega voli svoje unuke. Moj djed uživa kad smo s njim. Zato nas često vodi u park i igra se s nama. Nekoliko puta nas je vodio u Zoološki vrt u Osijek. Također nas vodi u igraonicu. Moj djed je jako dobar čovjek i ja ga puno volim. Od njega sam naučio puno dobrih i korisnih stvari.

Vinko Režić, 5.c

MOJE BUDUĆE ZANIMANJE

Sara Svalina, 2.a

Ja želim biti zvijezda,
davati autograme i ići na turneje.
Možda ipak želim modna dizajnerica biti,
sve šivati i mašinom se igrati.
A možda nije loše ni slikarica biti,
slikati i maštati.
Joj, koga da to pitam?
Kad ću sve to doznati?

Marija Đambić, 4.š

Zbivanja

Danas mali, sutra veliki majstor

U organizaciji Društva pedagoga tehničke kulture "Slavonija" u našoj je školi 6. svibnja održano natjecanje učenika u tehničkim vještinama. Na manifestaciji "Danas mali, sutra veliki majstor" u nastavno-sportskoj dvorani sudjelovalo je 15 škola s 43 ekipe iz Osječko-baranjske, Brodsko-posavske i Virovitičko-podravske županije, a zanimljivo je da su u izradi jednake tehničke tvorevine ravnopravno sudjelovali i učenici s teškoćama u razvoju. Ovogodišnja je tema bila slavonski suvenir. Najbolji timovi osvojili su simbolične nagrade.

Čolnićevu su školu predstavljali Jure Rotim i Marko Dragić (8.b) te Lana Kočić i Maja Mijakić (6.a) pod vodstvom mentorice učiteljice Vesne Stuhli.

Marija Zrakić, 8.b

Eratostenovim eksperimentom izračunali opseg Zemlje

Sedmi razred područne škole u Širokom Polju izveo je eksperiment star više od 2.000 godina. 18. ožujka, u vrijeme kada Sunce zauzme najviši položaj, učenici su u sklopu nastave matematike, s učiteljem Marinom Kanaetom proveli su Eratostenov eksperiment i pomoću jednostavnog štapa, sunčeve sjene i matematike izračunali opseg Zemlje.

Da bismo izračunali opseg Zemlje, potrebna nam je bila škola partner, s kojom ćemo izmijeniti veličine kutova. Ovaj put smo mjerenje izveli pomoću virtualne škole na ekvatoru (Kongo), gdje u tom trenutku virtualni štapa nema sjene. Uvrstili smo naše podatke i dobili da je opseg Zemlje 39.686 km. Dokaz da s malo znanja matematike možemo doći do velikih spoznaja.

Večer poezije, glazbe i ljubavi uoči Valentinova

Večer ljubavne poezije postala je već tradicionalan događaj u našoj školi. Ove je godine održana 12. veljače, uoči Valentinova. Sudjelovali su učenici sedmih i osmih razreda s nekoliko recitacija, čitali su ljubavnu poeziju, a imali smo i odličan glazbeni program.

Šafran kao sjećanje na holokaust

Mladi biolozi posadili su jesenas lukovice šafrana u školskom dvorištu i tako nastavili naše sudjelovanje u međunarodnom projektu Šafran.

Žute šafrane sadimo u znak sjećanja na milijun i pol židovske i tisuće druge djece koja su umrla u holokaustu za vrijeme Drugoga svjetskog rata. Žuta boja cvijeća podsjeća na žutu zvijezdu koju su Židovi morali nositi pod nacističkom vlašću kao znak manje vrijednosti.

Učenici PŠ Široko Polje uredili dječje igralište

Područna škola Široko Polje pridružila se velikoj proljetnoj akciji čišćenja, provedenoj u organizaciji Grada Đakova u subotu 19. ožujka na nekoliko lokacija u gradu i prigradskim naseljima.

Naši su učenici zajedno s mještanima uređivali dječje igralište u središtu sela; skupljali su suho granje i odbačeno smeće, a pomogli su i odraslim sumještanima u sadnji novog mladog drveća i bojanju igrački, za što je boju Širokopoljcima donirala gradska komunalna tvrtka Univerzal.

Cilj je bio ove eko-akcije, kaže voditelj Područne škole Robert Smješka, upozoriti na važnost očuvanja okoliša u kojem živimo.

Recikliranje papira kaširanjem

Šesti razredi sa svojim su učiteljicama papir iskoristili kao osnovni materijal za izradu ukrasa. Od tako recikliranog i kaširanog papira dobili su različite posudice, košare, čaše, zdjelice... Radionica je bila krajem studenog.

Ogrlice za majke 2.š razreda

Povodom Majčina dana drugi razred naše područne škole Široko Polje izradio je za svoje majke ogrlice od glinamola. Ogrlice su, nakon par dana, bojali lakovima za nokte, a takav je neobičan pribor za rad posebice razveselio djevojčice. Sve je prštalo od boja i šljokica. Kad su kuglice obojane, bile su spremne za nizanje. Djeca su ih zapakirala uz prigodu čestitku i ponijela svojim majkama. U tome su im pomogle njihova učiteljica Maja i knjižničarka Ivana.

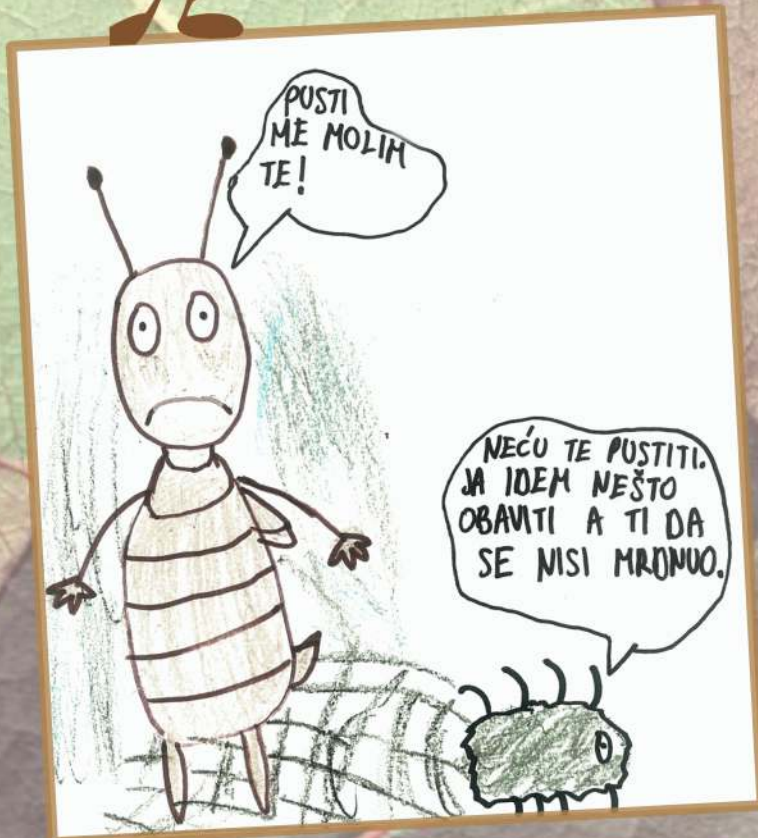
Četvrtaši na Jabučinim danima

Naši su četvrtaši predstavljali školu na tradicionalnoj manifestaciji Jabučini dani. Učenici 4. a, 4. b i 4. c razreda sudjelovali su 16. listopada u otvaranju Jabučinih dana u prostorijama DVD-a Đakovo. Svoj doprinos učenici su dali kroz likovnu radionicu, a temperom su prikazali jabuke u prostoru.

Sretan cvrčak

Martina Džambić, 4.š

Naši učenici na natjecanjima

Na državnoj razini smotre LiDraNo sudjelovao je Nino Juroš, 5.c.

Maja Vukadin iz 7.c imala je dva predložena rada za državnu razinu smotre LiDraNo - literarni i novinarski rad.

Na državnom natječaju Moja prva knjiga sudjelovale su Maja i Iva Mijakić, učenice 6. i 4. razreda.

Djevojčice sedmih i osmih razreda bile su 2. na županijskoj razini natjecanja u rukometu.

Djevojčice sedmih i osmih razreda bile su 2. i na županijskoj razini natjecanja u odbojci.

Djevojčice petih i šestih razreda bile su 3. u odbojci na županijskoj razini natjecanja.

Djevojčice sedmih i osmih razreda bile su 4. i na županijskoj razini natjecanja u košarci.

Dječaci petih i šestih razreda osvojili su 4. mjesto na županijskom natjecanju u rukometu.

Na 7. mjestu županijske ljestvice za tehničku kulturu plasirali su se: šestašica Maja Mijakić i petaš Luka Plejić, a u vjeronaučnom natjecanju sedmašica Nikolina Mravunac.

8. mjesto u natjecanju iz fizike osvojila je Carla Goluža, a 9. mjesto Ana Ilakovac.

9. mjesto na županijskom natjecanju iz povijesti zauzela je učenica Ivana Mihalina, a na natjecanju iz biologije Glorija Čaić zauzela je 10. mjesto.

Na županijskoj smotri LiDraNo predstavljali su nas: Marko Žeravica (1.c), lutkarska skupina (3.a) i dramska skupina viših razreda.

Zdenka Babić iz 7. c zauzela je 4. mjesto na županijskom natjecanju iz hrvatskoga jezika.

Davor Vidović, osmaš, također je osvojio 4. mjesto, ali u županijskom natjecanju iz povijesti.

Osmaši iz PŠ Široko Polje osvojili su 4. mjesto na Županiji u natjecanju iz prve pomoći.

Na 5. su se mjestu županijske ljestvice smjestili dječaci sedmih i osmih razreda koji su se natjecali u rukometu.

Lara Posavčević, učenica 8.r., na županijskom natjecanju iz matematike zauzela je 5. mjesto, Matea Lozić, 7.r., 6. mjesto iz kemije, a osmaš Mislav Čota zavrijedio je 6. mjesto na natjecanju iz povijesti.

Pogled iza ekrana

va

Marija Miholjek i Saša Kopljar

Svi u IN magazinu

Sedmi razredi posjetili su 19. listopada Novu TV. Cilj izvanučioničke nastave bio je upoznati učenike s procesom nastanka televizijskog programa, osnovnim vrstama televizijskih emisija i osvijestiti spoznaju o snažnom utjecaju medija na svijest i stavove gledatelja.

Naravno, učenicima je, osim razgledavanja televizijskih prostorija, svakako bilo najzanimljivije upoznavanje sa zvijezdama Nove TV, posebno s našom bivšom učenicom, danas poznatom voditeljicom Dnevnika Marijom Miholjek i njezinim kolegom Petrom Perežom.

Sedmaši su na Novoj TV obišli i režiju, garderobu, urede novinara i voditelja, a posebno zanimljivo bilo je u studijima iz kojih se emitiraju poznate emisije poput Dnevnika Nove TV i IN Magazina. Neki su se odlično snašli u ulozi voditelja televizijskih emisija.

Matea i Marija u studiju Dnevnika

D
DNEVNIK.hr

Osim Nove TV, naši su učenici u Zagrebu posjetili i Zoološki vrt. Ondje su sudjelovali u vrlo zanimljivoj radionici "Smrtonosnih 12", upoznavajući životinje koje su u zoološkom vrtu najopasnije, a u prirodi ponekad smrtonosne.

Nakon Zoološkog vrta otišli su do Trga bana Josipa Jelačića i razgledavali središte Zagreba.

Nisi učio na vrijeme? Skupilo se previše gradiva i treba dobro zagrijati stolicu? Teško se koncentriraš na gradivo? Nemaš volje ni krenuti. Umoran si od igrica i Fejsa.

Nauči dok napraviš klik

Nudimo ti kompromis!

Samo sjedi za računalo i odaberi jedan od zabavnih, ali i korisnih sadržaja koji će te kroz zabavu dovesti do znanja!

www.eduvizija.hr

Stranica je vrlo korisna jer sadrži videolekcije iz matematike, kemije, biologije, fizike i hrvatskog te kviz u kojemu učenici mogu provjeriti svoje znanje o određenoj lekciji.

www.tonimilun.com

Ova stranica kroz videozapise na zanimljiv način prikazuje određene lekcije iz matematike, vrlo je poučna i korisna.

www.sjedi5.com

Na stranici se također nalaze videolekcije, ali sadrži i dnevnik čitanja u kojima možemo saznati nešto više o traženom djelu.

www.pravopis.hr

Na ovoj stranici provjerite kako se pravilno pišu riječi.

https://haccheck.tel.fer.hr/

Napisao si referat ili sastav, a ne znaš imaš li grešaka? Kopiraj tekst na ovu stranicu i tekst će biti pregledan.

https://tesla.carnet.hr

Stranica sadrži materijale uz koje se lakše uči.

http://hjp.znanje.hr

Portal sadrži definicije traženih riječi i sve što želimo znati o traženoj riječi, vrlo je koristan.

http://translate.reference.com

Ovdje prevedi riječi koje te zanimaju.

http://www.antonija-horvatek.from.hr

Na ovom portalu saznajemo matematičke formule, a sadrži puno materijala za brže i lakše učenje matematičkih nastavnih sadržaja.

http://www.moje-instrukcije.com

Nalaze se razne definicije o nepoznatim pojmovima iz određenih predmeta.

http://www.artrea.com.hr

Ovaj portal nudi online testove za provjeru znanja.

http://www.medioteka.hr/

Internetski udžbenici, memo liste, predmetna nastava.

https://sites.google.com/site/anitasteachinglab/home

ENGLJSKI JEZIK - Grammar worksheets, vocabulary, pronunciation, reading, powerpoint presentations...

http://www.halapa.com/

Nudi mnoštvo riješenih zadataka iz matematike i fizike! Možete poslati svoje zadatke, a profesor Halapa će ih objasniti i riješiti. (5.-8. razred, srednja škola)

http://www.hrt.hr/htv/emisije/navrhjezika/index.htm

Stranica nudi savjete, obilje informacija, korisnih poveznica te razne materijale poput kvizova i listića.

http://webograd.tportal.hr/Miha29/pocetnastranica/mentalnemape

Sadrži pregršt sadržaja, a jedan od zanimljivijih su mentalne mape koje pomaže mozgu da efikasnije pohrani i zapamti informacije. Možemo ih koristiti gdje je potrebno sređivanje misli, organizacija ideja, organizacija bilježaka i projekata, planiranje vremena... Pomažu pri stvaranju kvalitetnijih bilježaka, povećavaju koncentraciju i kreativnost!

http://www.pse.pbf.hr/

Ako trebate pojašnjenja iz kemije, ova je stranica odlična. Dovoljan je jedan klik na element koji izaberete u tablici i saznat ćete sve bitno o njemu.

http://www.stokoluri.org/

U izborniku Online učionica možete pronaći niza mentalnih mapa i prezentacija koji će vam pomoći kod usvajanja pojedinog gradiva iz raznih predmeta. Tu su i Kontrolni testovi koji služe za provjeru naučenog gradiva. (5.-8. razred)

Znanje je tu: i zabavno, i šareno, i trajno.

Ono što sami nađete upamtit ćete brže nego da vam je netko pročitao (možda mama!). Još ako ste ga provjerili nekim kvizom ili testom, onda možete pred otvoreni imenik stati sigurni i smireni. Dobar osjećaj, zar ne?

Pripremila: **Emma Eržić, 8.d**

Sjećanje

Često ne znamo cijeniti trenutak dok ne postane sjećanje. Nikada nisam mogla zamisliti kolika je snaga boli koju osjetiš kada izgubiš blisku i dragu osobu, osobu koja je bila tvoj uzor.

Prije nekoliko dana u prometnoj sam nesreći izgubila dragu prijateljicu Tenu. Iako je bila nekoliko godina starija od mene, ona je bila dio mog života. Svakodnevno me je uveseljavala svojim pozitivnim stavom prema životu, nepresušnom energijom i predivnim osmijehom. Upoznale smo se prije nekoliko godina na moru. Ona je standardno ljetovala sa svojom majkom u kampu nedaleko Splita, a ja sam toga ljeta prvi put ljetovala kod tete, nedaleko od kamp kućica uz plažu. Moji bratići, Tenini vršnjaci, družili su se s njom od njezinog rođenja. Uz njih i Tenu bila je tu šarolika ekipa djevojaka i mladića u dobi od 16 do 22 godine. Iako sam bila najmlađa, svi smo se odlično slagali. Zajedno smo provodili dane na plaži, večeri u gradu. Tena je bila srce ekipe. Ona je bila moja Slavonka iz Trnave, osoba zaraznog i prelijepog osmijeha, glasa koji osvaja... Iako je Tena tada bila već odrasla djevojka, još uvijek je bila zaigrana i vrcasta. Bila je posebna! Imala je izgled modela, osmijeh princeze i glas anđela.

Sjećam se lijepih trenutaka provedenih na plaži. Čitali bismo knjige, slušali pjesme, igrali picigin i jeli sladoled. Radovali smo se životu. Sjećam se i našeg zadnjeg susreta. Cijela ekipa bila je na okupu pred kućom moje tete. Te večeri hodali smo po plaži, Tena je, kao i obično, pjevala, a ja sam se fotografirala njezinim mobitelom. Svi smo se smijali i veselili. Bili smo jedna cjelina. To je bila posljednja večer mog boravka na moru. Tena i ja smo se uistinu oprostile kao da smo nešto predosjećale. Čvrsto smo se zagrile i obećale kako ćemo se sresti ili u Đakovu ili u Osijeku, čim bude prilike. Naravno, nabacile smo i nekoliko fotografija...

Tena se vratila svom studiju u Mostar... Nismo se vidjele nekoliko mjeseci, no čule smo se porukama... Uvijek je nekako bila tu. Postavljala je slike, pisala poruke, statue na Facebooku, slala svoje smiješne i vesele video zapise.

Bila je moj uzor: završila je školu koju i ja želim upisati, imala je predivan glas i osmijeh koji osvaja, lijepo se odijevala... Ponekad sam joj zavidjela na svemu što ima. Željela sam biti poput nje...

Samo nekoliko dana prije nesreće čule smo se sms-om. Pitala sam ju kada će doći, a ona je ponavljala: "Još malo, jedva čekam vidjeti osječku Tvrđu i prijatelje". Obećavala mi je kako ćemo se zasigurno vidjeti. To je bio naš posljednji razgovor. Tu subotu kada se Tena trebala vratiti kući, bila sam u Osijeku i pomišljala sam na to da ju zovem da se vidimo. Umjesto toga mene je nazvala moja prijateljica Neva koja mi je rekla za nesreću. Tena i njezinih troje prijatelja poginuli su na povratku kući iz Mostara. Ostala sam skamenjena, nisam vjerovala, utihnula sam... U nevjerici sam otišla na Tenin Facebook profil i poslala joj poruku očekujući da mi odgovori... A onda sam na internetu pročitala vijest... Među inicijalima poginulih studenata nalazili su se njeni. Zastala sam, nisam vjerovala, stajala sam kao skamenjena... Mahnito sam joj i dalje slala poruke, moleći Boga da to nije ona. Ali bila je... U tom automobilu, koji je završio u hladnoj i divljoj Neretvi, bila je i ona. Djevojka koja je željela promijeniti svijet, djevojka puna života... Ubrzo su svi pričali o nesreći.

Prerano je otišla, a svi smo je tako željno iščekivali. Otišla je osoba koja je bila moj uzor, osoba koja je zamišljala svoju budućnost, koja me je voljela i koju sam voljela. Želim biti zahvalna Bogu što mi je dao priliku da ju upoznam i da bude dio mog života. Nastojim bit pozitivna i vesela baš onava kakva je i ona sama bila. Na taj način ona živi u meni.

Sjećat ću se osobe koja je veseljem i srećom ispunila dio moga života. Znam da me gleda i sluša... Znam da je otišla s razlogom. Ovaj svijet bio je premalen i preokrutan za nju. Anđel nije mogao sačuvati anđela. Znam da ćemo se jednom sresti i opet zajedno pjevati.

Draga moja prijateljice, nedostaješ za sve što dolazi. Ljeta na moru više neće biti ista. Znam da me sada slušaš i smiješ se. Hvala ti za sve. Znam da ti je tamo dobro, čak bolje nego ovdje. Znam da ti i tvoj Roske "odozgora" pazite na nas i smijete se. Znam da si već dobila krila i da si postala anđelak u pravom obliku.

Maja Vukadin, 7.e

Ili ću morati napustiti dom i ostati sam, ili ću otići na liječenje...

Ovisnici su često osobe koje su bile žrtve školskog nasilja, osobe koje su slabijeg materijalnog stanja ili su to oni s problemima u obitelji, no ovisnikom se može postati i iz čiste radoznalosti ili želje za "upadanjem" u određeno društvo. Putovi i razlozi ulaska u svijet ovisnosti različiti su, ali su posljedice uvijek iste - uništavanje vlastitog života, ali i života drugih. Pripremajući se za sudjelovanje u školskom projektu na temu ovisnosti, zamolila sam don Ivana Filipovića, duhovnika u zajednici Cenaccolo (koji je i sam prošao pakao ovisnosti i nakon izlječenja postao svećenik) za razgovor s jednim od njihovih štićenika. Nazvat ćemo ga Marko, kako bismo zaštitili njegov identitet s obzirom na osjetljivost teme.

Pripremila: Maja Vukadin, 7.c

Jeste li prije prvog konzumiranja droge bili upoznati s posljedicama koje ona izaziva?

Jesam. Pristao sam na to svjesno i svojevolaro. Probao sam, pa što bude. Jednostavno više nisam vidio izlaz iz onoga što se događa u mom životu. Droga je od samog početka imala velik učinak, nisam mogao bez nje.

Zašto ste počeli s konzumiranjem?

U školi su me maltretirali i često ismijavali. Moja obitelj je siromašna. Otac mi je poginuo u nesreći, a ja živim sam s majkom. Obje sestre su se udale. Mama mi je radila kao čistačica, imala je slaba primanja. Ogovaranja, ismijavanja, ali i nedostatak očinske ljubavi i pažnje, potaknuli su me da isprobam nešto od čega ću se "osjećati bolje".

Kada ste i kako prvi puta došli do droge?

Pred sam završetak srednje škole. Dečki iz kvarta su mi je ponudili. Prvo besplatno, no poslije se cijena povećavala iz dana u dan.

Kako ste dolazili do novca za kupnju?

U početku sam skupljao novce koje bi mi majka davala, a kasnije...nerado to priznajem...krao sam.

Gdje ste se nalazili s "prijateljima" koji su vam dostavljali drogu?

U obližnjem parku, nedaleko od svoje kuće. Svaku večer. Lagao sam majci da idem igrati nogomet.

Kako je vaša obitelj primijetila da s vama nešto nije u redu?

Imao sam jako crvene i nadražene oči. Nakon svakog konzumiranja samo sam se smijao i bio sretan. Zatvarao sam se u sobu, glasno slušao metalic glazbu... Kad bih izašao u grad, opijao bih se, počeo sam s tetovažama... Majci su nestajale stvari iz doma.

Jeste li razgovarali s majkom i sestrama? Kako su one prihvatile činjenicu da ste ovisnik?

Majka je poželjela razgovarati sa mnom jer sam se počeo tresti. Priznao sam sve. Molila me da prestanem s konzumacijom, plakala je. Rekao sam da hoću, no nisam uspio. Predložila je posjet ravnateljstvu škole i psihologinji.

Ogovaranja i ismijavanja, nedostatak očinske ljubavi i pažnje, potaknuli su me da isprobam nešto od čega ću se "osjećati bolje"

Što vas je potaklo da dođete u zajednicu?

Prvo je majka okupljala rodbinu u našoj kući. Skoro svake večeri kuću je ispunjavao smijeh, a takvo što nisam vidio još od očeve smrti. Molili su i krunicu. No, ja sam bježao...Bili su mi dosadni i živcirali su me. Jednog dana sam se predozirao i završio u psihijatrijskoj bolnici. Bio sam privezan za krevet i umirao od bolova. Poželio sam iskočiti iz vlastite kože. Majka i sestra sjedile su pokraj mene i plakale. Masirale su me da bih manje osjećao bol. Nakon što sam se smirio, zajedno su odlučile: ili ću morati napustiti dom i ostati sam ili ću otići na liječenje. Znao sam da, ako napustim obitelj, nemam kamo, a moja majka će ostati sama. Odabrao sam odlazak u Zajednicu.

Kakvi su bili prvi dani u Zajednici?

Prvi dani bili su užasni, teški i bolni. Bio sam ljut i šutio sam. Nisam poštivao pravila Zajednice, nisam namještao krevet nakon ustajanja, nisam spremao stol nakon jela...Netko je sve radio za mene. Kasnije sam radio u vrtu, sadio sam cvijeće i molio. U početku sam se osjećao glupo, no s vremenom sam počeo razgovarati s dečkima iz kuće. Molio sam više i osjećao sam se bolje. Počeo sam naslućivati neki smisao u svom životu. Danas se ponosim svojim mišićima koje sam izgradio radeći. Srednju školu sam završio kao dječakčić, a izrastao sam u momka. U Zajednici sam trenutno zadužen za rad u kuhinji. Kuham obroke za prijatelje.

Koliko ste u zajednici i jeste li danas ponosni na sebe?

U zajednici sam 2 godine. Iznimno se ponosim sobom. Prije svega, ponosan sam na svoju obitelj jer bez njih, tko zna gdje bih bio sada.

Kako je vaša majka?

Majka je dobro, našla je bolji posao. Viđamo se na susretima.

Želite li se vratiti kući?

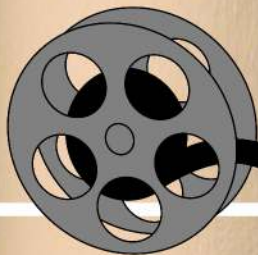
Naravno, ali ipak...U zajednici je prelijepo. Živim i učim zajedno s Bogom, u vjeri. Upoznao sam mnogo novih ljudi i volim raditi ovdje. Ovo je nešto što me ispunjava i u čemu vidim smisao svog života, napokon cijenim sebe. Uživam.

FILM

Dramski film "August Rush" je priča o ljubavi prema glazbi, važnosti obitelji, upornosti i podsjeća na to koliko je bitno ne odustajati od snova i ciljeva. Redateljica filma je Kirsten Sheridan.

Film je nastao prema izvornom scenariju Nicka Castlea, Jamesa V. Harta, Kirsten Sheridan i Paula Castra. Vrijeme radnje nije točno određeno, a većina filma snimljena je u New Yorku.

Trajanje filma je 114 minuta i glavni glumci su: Freddie Highmore – dječak Evan Taylor/August Rush, Keri Russell – Lyla Novacek, Jonathan Rhys Meyers – Louis Connelly, Robin Williams – Wizard (Čarobnjak).

August Rush

Dirljiva priča o glazbi i obitelji s puno emocija i lijepih misli

Evan Taylor je jedanaestogodišnji dječak koji odbija napustiti sirotište jer je i više nego uvjeren da će njegovi roditelji doći po njega. Svakodnevno dobro osluškuje zvukove iz prirode, traži glazbu u svemu i smatra da je ona svugdje oko nas, ali ju ne može svatko čuti. Zbog glazbe osjeća neku povezanost s roditeljima i upravo zbog te povezanosti ne odustaje od nade da će oni doći po njega. Da bi radnja filma bila jasnija, moramo se vratiti jedanaest godina unazad. Lily Novacek, poznata sviračica cellopoznaje irskog rokera Louisa Connellyja i dogodi se ljubav na prvi pogled. Nažalost, sve to prekine Lilyin otac i tako se Lily i Louis razdvoje. Plod te ljubavi bio je Evan. Pred porod, Lily doživi nesreću i njezin otac joj kaže da dijete nije preživjelo, a zapravo ga je on poslao u sirotište da joj ne bi smetalo u karijeri. Lily prestane sa sviranjem i Louis napušta svoj bend i braću nakon svađe te se oboje odluče na drugačiji život.

Idući dan, lutajući prostorijama, ugleda djevojčicu za klavirom. Ona mu pokaže nekoliko najbitnijih nota i osnova o sviranju klavira te ode. Note i razne oznake privuku mu pažnju i on provede cijelo popodne promatrajući i zapisujući. Nakon toga otiđe u crkvu, sjedne za orgulje i počne svirati kao da je to radio tisuću puta. Djevojčica dovede svećenika i pokaže mu dječaka. Svećenik dječaka pošalje u uglednu glazbenu školu Julliard. Bio je najmlađi učenik, ali svi su se čudili zbog talenta koji je posjedovao. Odluče da bude glavni dirigent na njujorškoj filharmoniji. Puno je učio i vježbao, dok jedan dan, tijekom probe, nije uletio Wizard koji ga je odveo sa sobom tvrdivši da mu je on otac. Njegova majka Lily je neumorno tragala za Evanom, ali i u međuvremenu odlučila vratiti se sviranju. Prihvatila je sudjelovati na njujorškoj filharmoniji na koju su je pozvali. Nadala se susretu sa sinom i predosjećala je nešto. Isto tako, Louis sa svojim bendom dogovori nastup na istom mjestu kao i prije jedanaest godina.

Wizard nije htio da August nastupa na njujorškoj filharmoniji, no na kraju mu dječak pobjegne i stigne na svoj koncert na kojemu se njegovi roditelji nakon mnogo godina pronađu jer su zapravo svi slijedili glazbu koja ih je sve te godine povezivala.

Vraćamo se na Evana: Nipošto nije želio biti udomljen i zato je odlučio pobjeći iz sirotišta. U gradu pronađe utočište kod Wizardakoji također drži još mnogo djece koja zarađuju za njega svirajući na ulicama grada. Iste noći, Evan se domogne Wizardove gitare i po prvi put počne svirati. Zapanjen talentom dječaka, shvati da je Evan pravo glazbeno čudo, a na tom čudu je htio zaraditi. Preimenovao ga je u August Rush. Neko vrijeme je svirao na ulicama i privlačio pažnju mnogih prolaznika koji nisu mogli ostati ravnodušni dok su slušali kako dječak svira. U to vrijeme, Lilyin otac, bolestan, iz bolnice zove Lily kako bi joj rekao istinu o dječaku. Ona, užasnuta očevim činom krene u potragu za djetetom. Louis je tada živio normalnim životom, radio je potpuno drugačiji posao, imao je drugu curu, a s braćom i ostalim članovima benda nije ulazio u kontakt sve do jedne zabave na kojoj se pomire, a cura ga napusti. U potragu za Evanom uključi se i policija te nakon što pronađu utočište u kojemu živi, on bude prisiljen pobjeći. Ponovo je slijedio glazbu te tako naiđe na crkvu u koju ga je privuklo predivno pjevanje zbora. Sakrije se ispod kreveta jedne djevojčice i tamo prespava noć.

Tema filma je ljubav prema glazbi i svim njezinim vrijednostima, važnost obitelji i upornosti.

Većina je radnje brza, svakih nekoliko minuta neka nova spoznaja, drama ili problem. Nema mnogo sporednih radnji. Posebno je dojmiva scena u kojemu Wizard objašnjava što je glazba: "Znaš li što je glazba? To je mali Božji podsjetnik na to da postoji nešto drugo osim nas u svemiru, harmonična veza između svih živih bića, posvuda, čak i u zvijezdama."

Najdojmljiviju ulogu u filmu je ostvario Freddie Highmore (August Rush) zbog uistinu uvjerljive i odlične glume! Naravno, svi glumci su uvjerljivi u svojim ulogama, ali je August najdojmljiviji budući da je jedan od najmlađih glumaca. Za radnju filma ključan je odnos glazbe i pojedinih likova. Ne mogu je svi čuti svugdje i ne mogu je svi slijediti i osjetiti njezinu važnost. Dijalozi među filmskim likovima su zanimljivi i često se pojavljuju predivne izjave koje su uistinu dirljive. Odnosi glavnog lika su dobri sa svima upravo zbog njegove divne osobnosti, jednostavno se svidio svima koji bi naišli na njega.

Kadrovi filma se miješaju, znaju biti i dugi i kratki, i brzi i otegnuti. Tijekom filma se izmjenjuju razni planovi i kutovi snimanja. Glazba kao podloga radnjama nije uvijek prisutna, a ako je prisutna ne ističe se puno, ali najčešće prati dio u kojemu August zapisuje, priprema se, trči ili dolazi na nove ideje, što bi zapravo značilo da baš i ne pridonosi napetosti radnje ili najavljuje događaje. Glazba u izvedbi likova iz filma je puno upečatljivija i jako mi se svidjela. Također, zvukovi se pojavljuju na ulicama. August, dobro osluškajući, čuje sklad kada na ulici čuje trubljenje auta, zviždanje policajca, lavež pasa, žuborenje vode u fontani itd. Prostor u kojem se film odvija nije isključivo vanjski, niti isključivo unutarnji.

Film "August Rush" u potpunosti ispunja sva očekivanja. Poručuje da snove, ciljeve i nade nikada ne smijemo zapustiti i zaboraviti, te da bi se išta od toga ostvarilo, ne možemo samo sjediti i ništa ne poduzimati, već se moramo stvarno zauzeti i potruditi da se to ostvari. Također, obitelj i zajedništvo se ne smije spriječavati, već naprotiv, podržavati i cijeniti pojedinca bez obzira na sve. Film bih preporučila svima jer je primjeren za sve dobi, sadržaj je zanimljiv i zabavan te je odličan obiteljski film.

Autorica recenzije: **Zdenka Babić, 7.c**

Ana Ilakovac, 8.a

Anja Jurić, 8.a

Ivana Svalina, 8.a

Ivana Šimundić, 8.a

Svih 8 godina odličan (5)

Antonija Bradarić, 8.a

Ivona Perko, 8.b

Lora Rajković, 8.a

Ana Delić, 8.b

Carla Goluža, 8.b

Jelena Barišić, 8.b

Marija Zrakić, 8.b

Rebeka Grubišić, 8.b

Mislav Kapetan, 8.b

Ana Lozić, 8.c

Davor Vidović, 8.c

Glorija Čaić, 8.c

Ivona Fogadić, 8.c

Svih 8 godina odličan (5)

Anamaria Franjić, 8.c

Nikol Grbeša, 8.c

Petra Mikić, 8.c

Ana Meznarić, 8.ŠP

Ema Eržić, 8.ŠP

Ružica Žužić, 8.ŠP